

2) Această normă (articolul 23 citat) trebuie interpretată în coroborare cu articolul 3 din Directiva 2003/55/CE (care prevede că statele membre pot impune întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, în interesul economic general, obligații de serviciu public care pot fi legate, în ceea ce privește cazul de față, de prețul furnizării) în sensul că nu contravine dispozițiilor comunitare amintite o normă națională care, ținând seama de situația specială a pieței, caracterizată încă prin lipsa de condiții de „concurență efectivă”, cel puțin în sectorul comercializării cu ridicata, permite determinarea pe cale administrativă a prețului de referință al gazelor naturale, care trebuie indicat în mod obligatoriu în ofertele comerciale propuse de fiecare vânzător către propriii consumatori casnici în cadrul noțiunii de serviciu universal, cu toate că toți consumatorii trebuie să fie considerați „liberi”.

(¹) JO L 176, p. 57, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 80.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-274/08)

(2008/C 236/10)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Schima și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor corespunzătoare pentru a garanta cerințele de separare funcțională între interesele privind distribuția și producția într-o întreprindere integrată pe verticală, în aplicarea articolului 15 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE (¹) și prin faptul că nu a însărcinat autoritatea de reglementare să stabilească sau să aprobe, înainte de intrarea lor în vigoare, a metodologiilor de calcul sau de stabilire a condițiilor de

acces la rețelele naționale, inclusiv tarifele de transport și de distribuție, în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din aceasta, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea afirmației că articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) din directivă a fost transpus în dreptul suedez, Regatul Suediei invocă mai multe dispoziții ale Legii privind electricitatea (ellagen), din care rezultă, printre altele, că gestionarea rețelei (activitate de distribuție) trebuie să facă obiectul unei contabilități distincte și că aceasta trebuie examinată separat de către auditorii operatorului de rețea. Pe de altă parte, Regatul Suediei arată că acele costuri pe care operatorul rețelei le suportă în comun cu altă societate nu trebuie contabilizate în cadrul primei societăți decât pentru cota parte care îi revine. În plus, operatorul rețelei este obligat să întocmească un plan de supraveghere și să asigure respectarea acestuia.

Cu toate acestea, Comisia afirmă că nu se poate considera că acele cerințe clare privind organizarea structurii de gestionare, instituite de articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) sunt îndeplinite de norme generale privind, spre exemplu, contabilitatea distinctă sau alte măsuri generale de sancțiune.

Potrivit Regatului Suediei, cerințele privind separarea funcțională sunt respectate de asemenea prin dispozițiile generale ale legii privind societățile pe acțiuni, potrivit cărora societățile-mamă și filialele sunt persoane morale distincte și subiecte de drept distincte.

În opinia Comisiei, o societate-mamă, în calitate de acționar majoritar, exercită o influență determinantă asupra filialei sau filialelor sale, întrucât anumite probleme importante țin de puterea de decizie a acționarilor. O societate de distribuție și consiliul său de administrație nu pot fi, prin urmare, niciodată independente de acționarul majoritar numai în baza dreptului societăților comerciale. De asemenea, împrejurarea că o societate integrată respectă dispozițiile legii privind societățile pe acțiuni în materie de audit și legate de limitele de transfer de active nu înseamnă, potrivit Comisiei, că sunt respectate cerințele privind o gestionare independentă. Potrivit Comisiei, o transpunere corectă a articolului 15 alineatul (2) literele (b) și (c) presupune existența unor norme imperative care reflectă în mod clar cerințele impuse de directivă, și anume garanția că gestionarea activității de distribuție poate fi realizată în mod autonom, independent de întreprinderea de electricitate integrată, în ceea ce privește distribuția și activele necesare pentru exploatarea, întreținerea sau dezvoltarea rețelei. Aceste cerințe nu sunt îndeplinite prin dispozițiile legii privind societățile pe acțiuni.

După cum se precizează la articolul 23 alineatul (2) litera (a), directiva prevede un regim de aprobare prealabilă a tarifelor de rețea sau cel puțin a metodologiilor utilizate pentru calcularea sau stabilirea acestora. Regatul Suediei a arătat în mod expres că sistemul suedez de calcul al tarifelor de rețea care este în prezent în vigoare, precum și criteriile pe care trebuie să le îndeplinească acestea, se bazează pe un sistem de control *a posteriori*, însă introducerea unui nou sistem de aprobare prealabilă este în studiu, un proiect de lege în acest sens urmând să fie supus aprobării Parlamentului în iunie 2008.

În circumstanțele prezentate mai sus, Comisia consideră că Regatul Suediei nu a transpus în mod corect Directiva 2003/54, în special articolele 15 alineatul (2) literele (b) și (c) și articolul 23 alineatul (2) litera (a) din aceasta.

(¹) JO L 176, p. 37, Ediție specială 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ (Luxemburg) la 26 iunie 2008 — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick/Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

(Cauza C-276/08)

(2008/C 236/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Miloud Rimoumi și Gabrielle Suzanne Marie Prick

Pârât: Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Întrebarea preliminară

Articolului 2 alineatul (2) litera (a), articolul 3 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE de modificare

a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (¹) trebuie interpretate în sensul că privesc numai membrii de familie care au obținut această calitate anterior datei la care cetățeanul Uniunii pe care intenționează să îl însoțească sau căruia intenționează să i se alăture a exercitat dreptul la libera circulație care îi este conferit prin articolul 39 CE sau, dimpotrivă, orice cetățean al Uniunii care își exercită dreptul la libera circulație și care este instalat într-un alt stat membru decât cel a cărui cetățenie o deține are dreptul ca un membru al familiei sale să i se alăture fără ca acesta din urmă să fie supus unei condiții referitoare la momentul dobândirii acestei calități?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 5/vol. 7, p. 56).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 30 iunie 2008 — Société Moteurs Leroy Somer/Société Dalkia France, Société Ace Europe

(Cauza C-285/08)

(2008/C 236/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Société Moteurs Leroy Somer

Intimate: Société Dalkia France, Société Ace Europe